

Universitätsbibliothek Paderborn

**De veneratione || sanctor[um] libri duo Judoci
Clich-||touei. Neoportue[n]sis. excelle[n]tissi-||mi
Parisiensis academiæ Theologi**

Clicthove, Josse

Coloniæ, 1525

VD16 C 4211

Q[...] sancti sint a nobis orandi, multiplici ratione, & scripturæ etiam
sanctæ, testimonio ostendi XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36172

LIBER PRIMVS.

idē facile cōprobaſ, ut beati Augustini dicentis in ope de uer
bis apostoli. In iuria est pro martyre in ecclia orare, cuius debe
mus orationibus cōmendari. Et iter idē, loquens de moritu
ro in cōsummatione seculi & tunc purgādo, inquit. Aestimo
eū quasi per ignē transeuntē, saluari meritis & intercessionib⁹

Bernardus cœlestis eccliae, quæ pto fidelibus semp intercedit, donec im
pleat Chrūs in eis. Accedit illi & Bernardus, in sermone de

uigilia apostolor⁹ Petri & Pauli dicens. Qui potēs erat i ter
ra, potētior est in cœlis, an faciē dñi dei sui. Si eīn dū adhuc ui
ueret, misertus est peccatoribus & orauit pro eis, nūc tāto am
plius, q̄ to uerius cognoscit miseras nřas, orat pro nobis patrē

q̄a illa beata patria charitatē eius nō minuit, sed augmentauit

Cap. 7 Hieronymus. **E**o etiā tendit Hieronymus supra adductus cōtra Vigilatiū,
exēploq; beati Stephani, Moysi, & Pauli ofidens, sanctos in
cœlis intercedere pro nobis. Oposum sane foret & pene sup
uacuū, Ambrosii, Gregorij, Chryso, cæteror⁹ sc̄tō⁹ patrū
authoritates eadē fulcietes sniam i pñtia afferre. Neq; necessa
riū id nūc uisum est, qm̄ si quibus fuerit cordi eas cognoscere,
diligenti libror⁹ ipsor⁹ lectione, illas habebunt obuias. Prop
tereab his supsedentes, ad alia properamus.

¶ Q; sancti sint a nobis orādi, multiplici rōne, & scripturæ
etiā sanctæ, testimonio ostendi. Cap. XII.

Vm multifaria sit iā monstratū, sanctos ipsos pro
nobis orare deū, reliquū est nunc ostendere, id rō
ni admodū esse cōsonū, & utile nřae saluti, q; sc̄tō⁹
ipsos sedulo oremus, ut ipsi apud dñm intercedant
pro nobis. ¶ Et primo quidē, qm̄ in ueteris testamenti pagina
phibet s̄aepenumero dñs, se uiuentibus cōtulisse aut collatus
esse beneficia, ob defunctor⁹ patrū sanctimonī & bonitatem

Gene, 26 **V**t cū in Genesi dicit dñs ad Isaac. Multiplicabo semen tuū

sicut stellas cœli, daboq; posteris tuis uniuersas regiones has,
eo q; obediēt Abrahā uoci meæ, & custodierit mādata ac
p̄cepta mea, & cæremonias legesq; seruauerit. Et paulo post.
Noli metuere, q̄a tecū sum, bñdicāq; tibi propter seruū meū

Exodi, 3 **A**brahā Rursus cū pplō Israelitico exhibitus erat dñs bñ
ficiū liberationis ex Aegypto per Moysen, se deū Abrahā,
Isaac,

Deveneratione Sanctorum.

Isaac, & Iacob deneminavit, insinuans seipsum, ille & sanctiorum patrum contemplatione, & iuramenti illis facti, collatus id munus ipsorum posteritati. Ad Salomonem quod pruaricatum dei mandata, ob insanum amorem mulierum, legit, dixisse dominus. Scindam regnum tuum, 3 Reg. 11.
& dabo illud seruo tuo, ueritatem in diebus tuis non faciam illud propter David patrem tuum, de manu filii tui scindam illud, nec totum regnum auferam, sed tribum unum dabo filio tuo, propter David seruum meum, & Hierusalē quam elegi. Demum cum Ezechias diuinum imploraret auxiliū, contra mortis instatā & iam sibi denunciatae, periculū, audituit hoc diuinum ex ore prophetico rum. Protegā urbē hanc & saluabo eam, propter me, & propter David seruum meum. Cum itaque ob antiquos annos legem & sub lege ueteri patres deus constituit beneficia in populos, profecto ob eos quae in euangelica legge uirtutibus excellenter effluerunt, non minora & ante contulit & postea collaturus est beneficia uiuentibus, quae non minoris sunt sanctimoniae, claritudinis & persistentiae, quam illi. Sunt igitur ostendit a nobis sancti, ut eorum precibus, homines beneficia spuria largius a domino consequamur. Præterea. Discipulis suis in terra secum II. diuersantibus, dedit dominus potestatem super omnia daemonia, & ut in loco Luc. 9. quores curaret, dicentes illis inter cetera. Infirmos curate, demones ejicite. Et alio in loco. Amen amem dico uobis, quod credit in me, opera quae ego facio, & ipse faciet, & maiora horum faciet. Et Iohann. 14. hanc acceptam a domino potestatem, executi sunt apostoli, etiam anno tempore dominus passionis, euangelizantes & curantes ubique. Sed nunquam credet Luc. 9. dum est, postquam corpe exuti sunt, ademptam illis esse eam potestatem, eosque nunc minime posse miracula operari, in subtilium eorum quod ipsos inuocauerint. Esset reuera tutum per resolutionem a corpe, facta deterior eorum conditione, minusque nunc possent, quam prius poterant. Quoniam igitur confortatus esset eorum principatus, ut ait propheta in psalmo, de illis dei amicis, & non potius imminutus ac debilitas Psal. 138. tuis. Nonne etiam legitimus, ad tactum uestimentorum Christi, sanatos esse plurimos aegrotos? Quid autem designat similia uestimentorum Christi recte ne scitos ipsos etiam representat, Christus qui uestimentum circumpositos, & eidem adiacentes, & plerosque eorum secundum temporis decursum, etiam conuersatione Christi in carne, posteriores? quibus tamen collata fuit potestas, cum hic agerent, miracula

LIBER PRIMVS.

miracula operādi, & sanitatū bñficia egrotis cōferendi. Neq; hæc eis est ablata, p transitū ab hoc mūdo ad coeli palatia , sed potius adaucta. Hnt igit̄ & sancti iā in ccelis gloriosi, potesta tē a dño impetrādi, & cōferendi dona sanitatū uiuetibus. Ve rū ut illa impetrēmus, ad infirmitatū nr̄aq; subleuationē, non ne rōni cōsentaneum est, ut ipsa ab illis solicite postulem⁹, cō fugiamusq; ad illorū patrociniū p piā orationē. Indignus em⁹ est accipere bñficiū, q id petere a bñfactore dedignas. Sūt igit̄ a nobis orādi sancti, ut nr̄is succurrant necessitatibus, & a deo impetrarent malorū nostrorū remediū. ¶ Rursum, Eximij uirtute uiri, in antiquæ legis tpe deū suppliciter orātes, recensu⁹ erūt in suis precibus, sanctorū patrū priscæ ætatis noia, patris & bñfacta, quasi ea diuinæ maiestatis oculis objciētes, ut eorū cōtēplationes suffragantibusq; meritis impetrarent, qd a dño exposcebāt. Quēadmodū Moyses placaturus faciē dñi, indignatis pplō Israelitico, ob uitulū cōflatilē, ait in sua orōne

Exodi. 32 Quielcat ira tua, & esto placabilis sup negitia populi tui. Re cordare **Abrahā**, **Isaac**, & **Israel**, seruorū tuorū, qbus iurasti p temetiū, dicēs. Multiplicabo semen uestrū sicut stellas cœ⁹

Danie. 3, li, & uniuersam terrā hāc de qua locutus sum, dabo semini ue stro, & possidebitis eā semp. Sic **Azarias**, in fornace succensa Babylonis orās, ait. Ne queſumus tradas nos in ppetuū propter nomē tuū & ne dissipes testamētū tuū, neq; auferas misericordiā tuā a nobis, propter **Abrahā** dilectū tuū, & **Isaac** ser uū tuū, & **Israel** sanctū tuū, qbus locutus es, pollicens q multiplices semē eorū sicut stellas cœli, & sicut arenā q est in litore maris. Et uterq; eorū iā dictorū, exaudit⁹ est in orōne sua

Exodi. 32. Illic erī, placatus est dñs sup iniuitate populi sui, hic uero, liberatus est q orauit, cū socijs suis, a fornace ignis ardētis. Conducibile est igit̄, horū exēplo, sanctos ipsos etiā noui testamen ti patres, orare, & apud deū itidē, illorū agere cōmemoratiōne, ut ex utroq; officio, religiosi obsequiū pleno, nobis opitū le, ipsorū patrociniū. ¶ In sup in libro **Iob** dicit scriptura. Vo

Iob. 5. III. ca ergo, si quis est q tibi rñdeat, & ad aliquē sanctorū cōuerte re admonēs his uerbis, q si ad impetrādū aliqd a deo nō existimamus orōnes nr̄as sufficere, cōuertamur ad aliquē sanctorū, deprecāt̄

De veneratione Sanctorum.

deprecātes eū q̄ intercedat pro nobis ad dñm, ut ubi propria
nō suppetūt opa bona patrocinē aliena suffragia, & p eos
tanq̄ patronos n̄os assequamur, qd p nosip̄os aslequi nō suffi-
cimus. **E**st igit̄ secūdū hāc salutare admonitionē, admodū us-
tile & fructuosum hoībus, sanctos acc̄elites pia oratione inuo-
care. ¶ **N**ecq̄ robur habet ullū cauillatio, quā afferre hoc in lo-
eo q̄s possit, dicens uerba illa mō adducta, nō esse ipsius Job,
aut deiloquētis, sed Eliphaz Themanitæ, unius amicor̄ Job, **Iob. 42**
disceptantis cū eo. Qui multa in sua disputatione locutus est,
minus recta & sana, unde & in fine totius colloquij, reprehē-
sus est cū suis, a dño. **E**x uerbis igit̄ illius, nō uidet posse sumi
efficax argumentū, ad astriuendū quod hic proponit. Hmōi
nanq̄ cauilli tota uis, eo ipso eneruaf, q̄ in duobus sequētibus
cap. beatus Job uerbis illius respondens, non refellit hoc eius
dictū, sicut alia per illū perperā & minus recte asserta, impro-
bat ac reñcit. **Q**uod certe indiciū est, id uerbū, ad aliquē sancto-
rū cōuertere, probe & sane ab illo esse prolatū, & in assertori-
am autoritatē recte sumi posse. ¶ **Q**uā si rursus quis obiectet
prædictā sententiā, ut ad aliquē sancto- cōuertamur ex hor-
tatoriā, nō asserendo dictā esse ab ipso Eliphaz, sed subsannan-
do potius & irridendo, quēadmodū testat B. Gregorius in **S**
libro moraliū, ita locū illū exponens. **A**it ergo. **V**oca, si est q̄ **Gregorius.**
tibi respondeat. **A**c si aperte dicat **Q**uantūlibet afflictus cla-
mes, deū tibi respondentē nō habes, quia uox in tribulatione
eū nō inuenit, quē mens in tranquillitate cōtempsit. **V**bi ad-
huc deridendo subiūgit. **E**t ad aliquē sancto- cōuertere. **A**c
si despiciens dicat, **S**anctos quoq; inuenire in afflictione adiu-
tores non uales, quos habere socios, in hilaritate noluisti. **Q**ui **Iob. 5**
post irrisiōne, protinus sententiā subdit, dicens. **V**itū stultū
intersicit iracundia, & paruulū occidit inuidia. **H**aec **Grego.**
Ex propōne aut̄ irrisio[n]e prolata, & modo quodā subsannati-
onis, sumi nō potest robur & efficacia, id ipsum qd ita dicitur,
firmiter astriuendi. ¶ **A**dhibenda quidē sic obiectanti est res-
ponsio, ex p̄dictis etiā Gregorij uerbis pendens, irrisiōne illā
ipsius Eliphaz, nō ferri in ipsam sancto- inuocationē, quasi il-
lā improbet aut detestet, sed in id solū, q̄ in afflictione positus.

f. 3. **Iob, san.**

LIBER PRIMVS.

Iob, sanctos inuocauerit, q̄s in prosperitate (ut ait) prouersus neglexit, innuens hisce uerbis, ip̄m Iob incassum in tribulatione ad illos se conuertere, q̄s florentibus suis rebus, & aura secūdiorē flante, nullo dignatus est (ut inquit) honore. Nō itaq̄ talis schemate locutiōis, inuocationē sancto reprobat Eliphaz quin potius approbat, sed modū dumtaxat eos inuocādi, quālē dicit, ip̄m Iob obseruasse, dānat & irridet, q̄ scilicet ī aduerſitate solūmodo. sancti inuocēnt, in prosperitate uero, negligēnt & posthabent, q̄ quidē inuocādi modus, nimis probādus etiā nō est, necq̄ cōmandandus. Manet igit̄ ex illa propōne, solide cōprobata sancto inuocatio, qua ad ipsos cōuerti debemus. ¶ Ad hec. Finita disputatione sancti Iob cū amicis suis, dixisse legiē dñs ad Eliphaz Themanitē, unū eorū. Irratus est furor tuus in te, & in duos amicos tuos, qm̄ nō estis locuti corā me rectū, sicut seruus meus Iob. Sumite igit̄ uobis septē tauros & septē arietes, & ite ad seruū meū Iob, & offerte prō uobis holocaustū, Iob aut̄ seruus meus, orabit prō uobis. Factiē eius suscipiā, ut nō impute uobis stultitia, necq̄ em̄ locuti estis corā me rectū, sicut seruus meus Iob. Quod cū illi secundū dñi praeceptū fecissent, suscepit dñs faciē Iob, cū oraret ille prō amicis suis. Ecce dñs tres illos uitios (qui fere per totū libri cōtextum disputationis egerant partes) misit ad Iob, ut oraret prō eis dñm. Quo sane in opere ostendit, gratū sibi id esse, si ad aliorū preces nobis emerendas cōfugiamus, ut prō sint nobis illæ apud dñm, subīnsi nuatq; eodē in factō, sancto rū nobis implorandū esse auxiliū. ¶ Simile quiddā narratur in Genesi, de Abimelech rege Geraris, quē cum increpasset dñs ob sublatā Sarā uxorē Abrahā, subiūxit. Nūc igit̄ redde uxorē uiro suo, & orabit p̄ te, q̄a ppheta est, & uiues. Qd̄ cū in cūctāter, diuino obtēperans p̄bo, fecisset Abimelech, orante Abrahā p̄ eo & domo ei⁹, sanauit dñs uxorē illi⁹ & ancillas, q̄ ob raptā Sarā factę fuerāt steriles, ut ibi dē sacra refert historia. Ex q̄ dilucidū euadit, gratū illi⁹ deo eē obsequū, q̄ lctōs oram⁹, cū iussiterit dñs Abimelech, q̄ Abrae iploraret orationē. ¶ Aliis adhuc rōnibus ex scriptura desumptis mōstrari, q̄ a nobis orandi sunt sancti. Cap. XIII. Sed age